

TIL MINDE OM DE SPEJDERFORE-
DER, DER GAV LIVET I DANMARKS
FRIHEDSKAMP 1940-1945
REJST AF KAMMERATERNE
I DET DANSKE SPEJDERKORPS

ENGELSKE »ALL-ROUND« SPEJDERE OG »KINGS SCOUTS«

Disse Grader kan i det engelske Spejderkorps kun tages af I Klasses Spejdere. Naar en Spejder foruden sit I Kl. Mærke har 6 Duelighedstegn af specielle Slags, bærer han en »gul og grøn« Snor (som vor Væbnersnor).

Har han taget I Klasses Proven, Nødhjælpermærket og Lejrsporismærket samt to andre Duelighedstegn, bliver han udnævnt til »King's Scout« og faar et særligt Mærke, der sættes paa venstre Lomme. Men! — han skal hvert Aar aflægge Proverne til Duelighedstegnene igen (døg ikke I Kl. Proven) før at kunne vedblive at bære Mærket.

»Rød og hvid« Snor (som vor Riddersnor) bæres af I Kl. Spejdere, som »Kings Scout« og har 12 Duelighedstegn af en nærmeje bestemt Slags.

Gylden Snor bæres af I Kl. Spejdere med 18 Duelighedstegn, som tillige er Kings Scout.

AMERIKANSKE EAGLE SCOUTS

De amerikanske Spejdere har ogsaa flere Grader, og ligesom for de engelskes vedkommende kan de kun tages af I Klasses Spejdere. Den første Grad er »Star Scout«, som skal have taget 5 Duelighedstegn. Den næste Grad er »Life Scout« med 10 Duelighedstegn, hvoriblandt skal være Medhjælpermærket og Livredermærket eller Pioner.

Den fineste Grad er »Eagle Scout«. Spejderne skal være »Life Scout« og have ialt 21 Duelighedstegn. Han faar saa Ret til at bære en Bronze-Ørn (den amerikanske Ørn) i et rødt-hvidt-blaat Baand paa venstre Bluselomme.

Det er en meget eftertragtet Udmærkelse. I Jamboreen blev jeg inviteret til en amerikansk Trop i Anledning af, at en Spejder skulde udnævnes til »Eagle Scout«. Troppen var en »Jamboree-Trop«, det vil sige sammensat af Spejdere fra forskellige Troppe, og der var mange

— ialt 18 — i denne Jamboree-Trop, som var Eagle Scouts.

Føreren for Troppen var Indianer; han var den nuværende Høvding for *Sortefods Indianerne* (black feet). Ved Lejrbaalet var han iført sin pragtfulde Indianerdragt med det store Hovedtøj af Fjer, og med alle Troppens Spejdere staaende omkring Baalet talte Indianerhøvdingen til den Spejder, som nu skulde udnævnes til den højeste Spejdergrad. Han var Patruljefører, og derfor havde man bedt mig komme til Stede, dels fordi jeg var Danmarks første Patruljefører, og dels fordi jeg — sammen med 6 andre — ved en Ceremoni paa Jamboreens store Arena — var blevet optaget som Æresmedlem af »Sortefods Indianerne« af Høvdingen personlig. Herom skal jeg fortælle jer en anden Dag.

MEN HVORLEDES MED JER, DANSKE SPEJDERE?

Vi har Væbnersnoren, som kan erhverves af II Klasses Spejdere, der har taget 6 Duelighedstegn, og Riddersnoren, der kan tages af I Klasses Spejdere, som har taget 12 Duelighedstegn.

Jeg har altid interesseret mig stærkt for Spejdere, som dygtiggør sig ved at tage Duelighedstegn; og derfor havde jeg i Jamboreen Øjnene aabne for de engelske »Snore« og de amerikanske »Eagle Scouts«. Der var ualmindelig mange, sam bar disse Udmærkelser. Heldigvis var der da heller ikke saa faa af vore egne, hvis Uniform prydedes af den grøn-hvide eller rød-hvide Snor, og som saaledes personligt hævdede sig mellem de engelske og amerikanske Spejdere.

Nu er Vinteren for Døren og dermed baade Tid og Lejlighed til at tage Duelighedstegn. Jeg vil ønske, at mange danske Spejdere vil sætte ind paa ikke blot at bære Uniformen med Ære, men ogsaa i at dygtiggøre sig til »all-round« Spejdere gennem den Uddannelse, som ligger i Kravene til Duelighedstegnene.

Det er udmærket med mange Spejdere, men vort Korps har Brug for dygtige Spejdere, ligesom vort Land har Brug for dygtige Mænd.

Ort Holm

Søspejderne har 35 Aars Fødselsdag

En Flok danske Spejdere var paa Vej hjem fra det internationale Spejderstævne i Stockholm. Det var i Aaret 1912.

Hjemturen foregik om Bord paa »Drottning Sophia«. I fire Dage sejlede Spejderne gennem den vidunderligt skønne, svenske Skærgaard.

Som den ene af Lederne for Spejderne var Kaptajn K. V. Høyer med. Det var ham, der fik den Tanke, at det egentlig vilde være naturligt, om en Flok af danske Drengene valgte Søen som deres Fritids Tumbleplads. Og Kaptajn Høyer blev paa det rene med, at dette skulde ske indenfor Spejderbevægelsens Rammer.

Her nøjes man jo ikke blot med at indøve de praktiske og teoretiske Færdigheder, men her sigter man paa Karaktertræning. Og Søspejderen gaar frivilligt ind under Spejderløftets og Spejderlovens Krav.

Saa voksede da den danske Søspejderbevægelse frem. Mange gamle Søspejdere sidder sikkert nu baade herhjemme og ude i Verden og tænker med Glæde paa de herlige Dage, de tilbragte i vore hjemlige Farvande sammen med gode Spejderkammerater.

Tiden gik. Der var Aar, hvor der var god Groning i Søspejderarbejdet, andre Aar, hvor det stod mærkeligt i Stampe.

Fra 1939 blev Tage Carstensen i nogle Aar Leder af Søspejderarbejdet. Han satte alle Kræfter ind paa at skabe nye Søspejdertrope rundt om i Danmarks Kystbyer. Det bragte Vækst i Søspejderarbejdet, saa vi nu er en hel pæn Flok af Søspejdertrope rundt om i Landet.

Skulde jeg i Dag ønske noget for Søspejder-

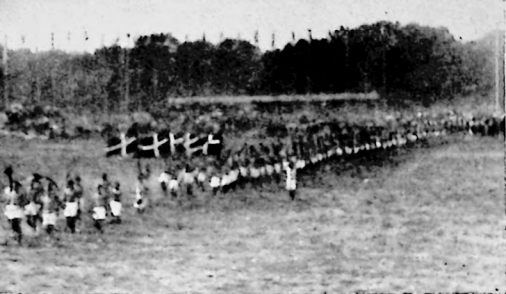
arbejdet, er der to Ting, jeg vil fremhæve. Det ene er, at hver eneste Kystby i vort Land maa faa sin egen Søspejdertrop. De Timer, jeg i en lille Sejlbaad tilbragte paa Søen, hører til de friskeste og festligste af mine Dreng- og Ungdomsaars herlige Oplevelser.

Og det andet, jeg vil ønske for alle danske Søspejdere, er, at de altid maa gøre deres Søspejdererfaringer i en lille Sejlbaad.

Den lille Sejlbaad gav os en Indleven med Søen; et Par halvvoksne Kammerater kunde selv klare Sejladsen. Det gav en vaad Trøje engang imellem, men hvad gjorde dog det. Saa krøb man i Olietøjet og følte sig endnu kækkere. Egentlig saa man ned paa de Kammerater, der bare fik Lov at komme ud at sejle med de store Baade og aldrig rigtigt kom Søen saa nær som os, der kløvede Bølgerne i den lille Baad.

Fritz Lerche.

Lidt om

Jamboreens Opvisninger

Sidste Nummer af »Spejdernes Magazin« blev jo et udpræget Jamboreenummer. Det vilde være en smal Sag for mig ogsaa at fylde hele dette Nummer med Jamboree-Snak, men den gaar vist ikke.

Vi skal derfor denne Gang indskrænke os til at fortælle lidt om de store Opvisninger nede paa Jamboreens kæmpemæssige Arena.

Allerførst den danske Opvisning. Allerede i Sønderborg paabegyndte vi Træningen — det skulde jo være en Gymnastikopvisning, for Gymnastik er jo noget, vi forstaar os paa — og saafremt en Opvisning udi de ædle Legemsøvelser skal være værd at se paa, skal den være gennemprøvet mange Gange — og det blev den! — Trods den smeltende Varme klemte det danske Jamboreehold trøstigt paa under KFUM-Spejderen C. C. S t r u w e s myndige og humørfyldte Ledelse, saa da Opvisningsdagen omsider oprandt, kunde alle hver eneste Øvelse paa Fingrene.

Vi var saa heldige at faa tildelt en Søndag Eftermiddag, hvor Lejren var stopfuld af Besøgende. Med Dannebrog, de to Lurer og Orkestret i Spidsen kom ca. 275 solbrændte Drenges marcherende ind paa Arenaen, kun iført hvide Gymnastikbukser og hvide Sko — det saa knagende godt ud. Efter at Dannebrog var gledet til Tops paa Flagmasten som Tegn paa, at nu var det Danskernes Tur, begyndte selve Opvisningen. De mange og ret indviklede fritstaaende Øvelser gik fint, og bagefter fulgte saa et Væld af forskellige Lege. De dygtigste lavede Hovedspring, slog Kraftspring, Araberspring og saagar Flic-flac lige foran Hovedtribunen, saa alle de fine Spejderførere og de civile Tilskuere næsten tabte Vejret, hvilket ikke var ganske ufarligt i den Varme. Og i Baggrunden arrangerede hver Trop en Leg — Katten efter Musen, Brydelege, forskellige Stafetløb, lavede Taarne osv.

Med Et var det hele forbi, og under den tusindtallige Tilskuerskares Klapsalver løb Spejderne ud af Arenaen for derefter at marchere hjemad i Ilmarch — hjem til det velfortjente Styrtebad.

Jeg saa adskillige andre Opvisninger paa Arenaen, og de fleste af dem var præget af stor Originalitet. Den bedste var ubetinget Ny Zealændernes. Der deltog ikke mindre end 225 Ny Zealænder i Jamboreen — til Trods for den lange Vej (Rejsen varede 6 Uger = 1½ Maaned!). — Paa Ny Zealand lever endnu Repræsentanter for Øernes gamle Urbefolkning, Maorierne, og ved Opvisningen fik vi at se og høre de gamle Maori-Krigsdanse og Krigsraab — ha ga h. Alle de 225 var sværtet brune og var kun iført et Lænde klæde, piu-piu, forarbejdet af Maorierne af tørre Plantestængler. Under Raabene og Dansene, der var fantastisk godt indstuderede (de havde jo ogsaa haft 6 Uger til Træningen) hoppede og dansede to ægte Maoridreng i et sindssvagt Tempo foran den lange Række af Krigere. Alle Tilskuerne, uden Undtagelse, fra mavesvære Parisere til ældre skæggede Spejderchefer, blev revet med af Urskovsstemningen, og da det var forbi, var Arenaen et sydende Hav af Begejstring — ih, hvor var det godt!

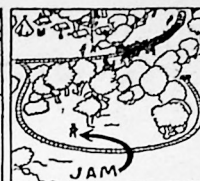
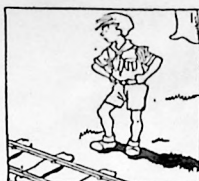
Knapst saa dramatisk, men overordentlig interessant, var vore Naboer, Philipinernes, Bambusstokkedans under »Overfilipensen« Villacordas Ledelse. Der var 8 Dansere ialt, som to og to sprang frem og tilbage mellem nogle lange tykke Bambusstængler, der blev slaaet mod hinanden i Takt til Musikken.

Skotternes store Opvisning, ved hvilken mere end 50 Sækkepibere medvirkede, vakte vældigt Bifald, Londonspejderne viste historiske Optog, Inderne havde Dans til Tam-Tam-Musik, Belgierne optraadte med nogle sære Kæmpemennesker, og Amerikanerne gengav USA's Historie med kolossale Optog af Indianere (deriblandt nogle vaskeægte!), Nybyggere i Prærievogne, Frihedsgudinden og Uncle Sam og sluttede med at fremstille de tidligere Jamboreer, hvorved en af de danske Jamboreetropper blev »indlagt« som Repræsentanter for Jamboreen i 1924.

Jovist, paa Arenaen foregik der altid noget — kun Skade, at man ikke kunde overkomme at se det hele!

Torben.

Fra oven og nedefter: Danskernes Undmarch og Gymnastikopvisning, Ny Zealænderne viser Maori-Stokkeleg, Philipinernes »Bambus-Dans« og et lille Udsnit af det skotske Sækkepibeorkester.

"Jam" skal med "det lille Tog", men --

Skumle Hensigter i Halnegrenes Lejr!

-Jeg er sikker paa, at mit Telt er tomt;
men jeg kan allsaa ikke huske, hvor det er.

Vandmangel- og Renlighed!

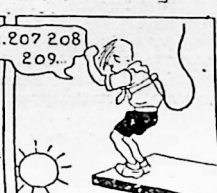
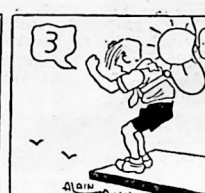
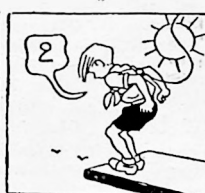
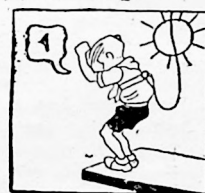
Et Landuden-
og et Land med
TØIRATIONERING!

-Jære Amalie! - Jeg føler mig saa ensom
herude, fjænt fra dig

- Det er den eneste, vi har L.I.lbage!

3 "FALDSKERMSTAARNET"!

Et Pletskud til Tropsfesten:

OBERSTEN TA'ER BAD

Af
RALPH READER

★

Personerne:

Obersten

Pensionatets Værtinde

Frøken Nielsen

Lena og Anna

(Tjenestepiger)

En Far og tre smaa Dreng

Naar Tæppet gaar, ser vi Obersten i Bad. Det er et typisk Pensionatsbadeværelse. Obersten sidder op i Badekarret og synger. Pludselig kommer Frøken Nielsen ind:

Obersten: Undskyld mig, Frøken!

Frøken Nielsen: Jeg synes, der var nogen, der sagde noget?

Obersten: Ja, det var mig. Jeg tager Bad. Vil De være saa venlig at gaa!

Frøken Nielsen: Er der nogen, der tager Bad? Virkelig! Undskyld, men jeg er saa rædsomt nærsynet og kan ikke se noget. Jeg vil gaa ind og faa fat paa mine Briller.

Obersten: NEJ!!

(Pensionatets Værtinde kommer ind).

Værtinden: Hvad betyder dette her? Frøken Nielsen, hvad laver De her? Du forbarmende, er det Obersten, der tager Bad?

Obersten: Ja, det er Obersten, Frue! Jeg er ked af, at jeg ikke har mit Visitkort paa mig.

Værtinden: Saa, saa! (Hun ser paa ham gennem sine Lorgnetter).

Obersten: Frue, hvis De vil gøre Dem den Ulejlighed at gaa ind og kigge i den venstre Skuffe for oven i min Kommode, saa kan De laane en Kikkert.

Værtinden: Den Bemærkning er fuldkommen overflødig. Sig mig, Frøken Nielsen, er De vant til at brase ind i Badeværelser uden at tage noget som helst Hensyn til, om der er nogen derinde? Dette her er et respektabelt Pensionat, maa De vide, og jeg vil ikke finde mig i noget saadant. (Hun kalder paa Tjenestepigerne). **Lena! Anna!** Kom her. — Jeg skal nok vide at sætte en Stopper for dette.

Obersten: Undskyld mig, men jeg tager faktisk stadig Bad.

Værtinden: Tag den med Ro, Hr. Oberst. Hvis De ikke er tilfreds, kan De jo bare gaa.

(Tjenestepigerne kommer ind).

Lena og Anna: Kaldte De, Frue?

Værtinden: Hvorfor er Laasen til Badeværelset ikke i Orden?

Lena: Aah, det har jeg glemt, Frue. Men Folk er helt paa den sikre Side, saa længe de synger.

Anna: Naah, det ved jeg nu ikke — jeg husker, min Kæreste fortalte mig engang —

Obersten: Undskyld jeg spør, men hvor længe endnu skal denne Diskussion vare ved?

Lena: Ov, se Obersten!

Obersten: Min kære Pige, det er netop det eneste, jeg ikke vil ha', De skal gøre. Vil De nu være saa venlige at gaa — allesammen!

Frøken Nielsen: Jeg synes slet ikke, der er nogen Grund til, at De raaber. Jeg ved nok, hvad jeg vil og ikke vil.

Værtinden: For Fremtiden, Hr. Oberst, maa jeg anmode om, at De underholder Deres Venner andetsteds.

Obersten (langsomt og indædt): Ærede Frue, beskylder De mig for, at jeg underholder mine Venner her i Badeværelset?

Værtinden: Saa, rolig! (Til de tre andre): Vil De være venlige at gaa!

(Frøken Nielsen og Pigerne gaar).

Obersten: Nu, da Damerne er gaaet, vil De saa ogsaa være rar at gaa?

Værtinden: Prøver De at fortælle mig, at jeg ikke er nogen Dame???

Obersten: Nej, min Herre, det er De ikke.

Værtinden: Oh, hvor tør De vove. Den ondskabssfulde Bemærkning skal komme Dem dyrt at staa. Jeg tror, jeg vil aabne Vinduet og lade den isnende Vind blæse lige ind.

Obersten: Aah nej, lad vær'!

Værtinden: Jo, jeg vil, og saa vil jeg tage min Mundharmonika og stille mig op herinde og spille »Du danske Mand« (Hun gaar).

Obersten: Hvilken Morgen, hvilken Morgen!

(En Fader og tre smaa Dreng kommer ind).

Faderen: — God Morgen, Oberst, det gør mig ondt, at jeg forstyrrer Dem.

Obersten: Ok, De forstyrrer mig slet ikke, forsikrer jeg Dem. Jeg tager netop imod her til Morgen!

Faderen: Altid frisk og munter er den Oberst. De skal ikke bekymre Dem om os, Hr., Drengene kan vaske sig i Kummen. Vil De ha' en Cigar? (Han begynder at sæbe sit Ansigt ind).

Obersten: Tak, jeg ryger aldrig Cigarer, naar jeg tager Bad, Hr.

Første Dreng: Har De Sæben, Oberst? (Han tager den). Tak!

Anden Dreng: Hej, hvor er Svampen? — Naa, her er den! (Han tager Svampen fra Obersten). Mange Tak skal De ha'!

Tredie Dreng: Jeg skal bruge det store Haandklæde. Her har vi det. Tak, Oberst!

Obersten: Hov, der er stadig lidt Vand tilbage her. Var det ikke noget?

Faderen: Lyt til Obersten — altid parat med en aktuel Spøg.

Obersten: Jeg advarer Dem, min Herre. Jeg holder ikke til ret meget mere. Nu er jeg ved at miste Taalmodigheden.

Faderen: Hva', hvad er der i Vejen? Er der noget galt?

Obersten: Noget galt? Nej, hvor kan De tro det! Jeg holder blot Badeudstilling?

Faderen: Hvad mener De?

Obersten: Hvad jeg mener? Dette Badeværelse er »Aabent Hus«. Alle og enhver kan komme ind — og faktisk kom alle og enhver ind. Forresten er der nok et Par stakkels Mennesker, der spadserer forbi ude paa Gaden, og som ikke ved, at jeg er her. Gaa dog ud og bring dem herind!

Anden Dreng: Fa'r, er Obersten vred?

Faderen: Nej, han ønsker at lege. Ilikesandt, Oberst? Forresten — (han sætter sig ned ved Siden af Badekarret) — hvor længe var det, at De laa ved Garnisonen i Haderslev?

Obersten: Hvilket henrivende Tidspunkt at tale om Haderslev paa.

Faderen: Hør, De sagde, De vilde fortælle mig derom ved Lejlighed. De behøver ikke at blive uforskammet, bare fordi jeg spurgte Dem om noget. De burde være lykkelig over, at jeg spurgte Dem, for alle de andre her i Huset render jo deres Vej som gale, naar de ser, at De er ved at starte paa den Haderslev-Histore igen.

Obersten: Hvor vover De — De frække Fyr. Jeg skal faa Dem anklaget for Retten.

Faderen: Tal ikke paa den Maade til mig — det har De ingen Ret til, nemlig. Pas paa, jeg ikke bliver ophidset, saa

bliver der Ballade. (Plask). Saa, det var Deres Skyld.

Obersten: Hvad skete der?

Tredie Dreng: Næh, Far har tabt sine forlorne Tænder ned i Badekarret!

Faderen: Vær forsigtig — Oberst — lad vær' at rør Dem. Mine forlorne Tænder er nede hos Dem.

Obersten: Ha, det er absolut første Gang, at jeg bliver holdt ved Selskab af et Par forlorne Tænder!

Første Dreng: Nu skal jeg faa fat paa dem, Far. (Han løber over til Badekarret med en Fiskestang med Line).

Obersten: Hold den Fiskekrog borte fra mig. HØRER DU!!

Anden Dreng: Skal jeg dykke derned, Far?

Obersten: STOP!!

Faderen: De skal ikke skubbe til min Frederik!

Obersten: Saa faa Deres Frederik til at lade være med at dykke ned i mit Bad.

Faderen: Mine Tænder er dernede, og hvis De ikke lader mig faa dem, — saa — eh — saa haaber jeg, at de maa bide Dem et vist Sted.

Obersten: Kan De komme væk fra mig. Hvis De kommer et Skridt nærmere, kalder jeg paa Politiet.

Faderen: Jeg viger ikke, før jeg har faaet mine Tænder igen.

Obersten: Jeg sidder jo og prøver at finde dem.

Drengene: Lad os faa dem, Far. Lad os gaa paa ham, Far (osv., osv.).

Obersten: Hjælp! Kom og hjælp! Politii! — Hjælp!!

Faderen: Kom saa derned, Drengene, og se at finde dem!

(De dykker alle tre ned i Badekarret og føler efter Tænderne. I Mellemtiden kommer alle de andre Gæster løbende til. Til sidst kommer Værtinden brusende ind).

Værtinden: Hvad er det for et Spektakel? Jeg kræver at faa at vide, hvad der foregaar her.

(Faderen og Drengene fjerner sig fra Badekarret. Der er intet Spor af Obersten).

Faderen (henvendt til Publikum): Mine Damer og Herre, jeg beklager at maatte meddele Dem, at den ulykkelige Oberst, da vi for lidt siden trak Bundproppen ud, er skyllet med ud gennem Afløbet.

TÆPPE

hurtigt klar over, at mange og store Vanskeligheder maatte overvindes, før dette Sted kunde kaldes vort.

Arbejdet begynder.

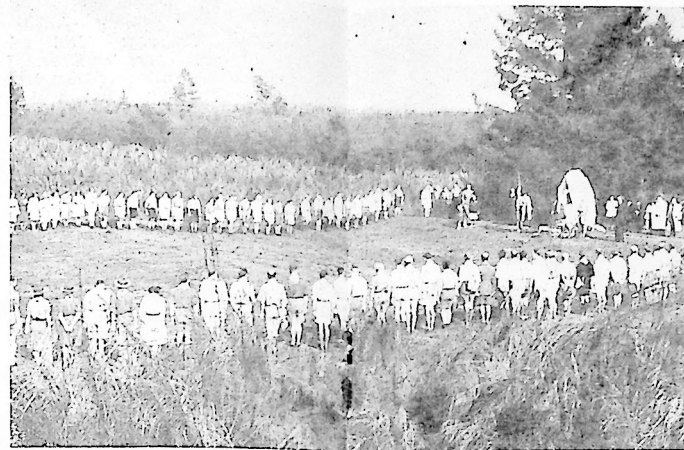
Saa kom Befrielsen, og sammen med saa mange andre militære Anlæg skulde nu ogsaa de tyske Telefonledninger nedlægges, og som et Lyn slog det ned i mig, at her var Chansen for at faa realiseret vor Plan; disse Master var ypperlige og formodentlig billige til vort Formaal — en Bjælkehytte. Og saa »rullede Lavinene«.

Efter alenlange Forhandlinger med Myndighederne i København lykkedes det os at erhverve 500 Master, og efter kilometerlange Forhandlinger med Statsbanerne, der ejede det Areal, jeg oprindelig havde fundet, samt med Gaardejer Chr. Poulsen, der havde Forkøbsret paa Terrænet men viste sig overordentlig forstaaende, lykkedes det omsider at købe 42 (toogfyrrer!) Tønder Land herligt Spejderterræn. Ejvind Draiby, Gilwellhyttens Arkitekt, tegnede Planerne for en smuk og rummelig Bjælkehytte ud fra vore fælles Erfaringer og Ønsker — og nu, godt fire Aar efter Fundet af Stedet, ligger allerede »Hylkedam« som Samlingssted for Fyns Distrikt og Troppe fra hele Landet, men ogsaa som et særdeles velegnet Førertræningscenter for Korpset.

Naar det er lykkedes saa hurtigt og netop i rette Øjeblik at skabe »Hylkedam«, saa maa det tilskrives det straalende og 100 Procents kammeratlige Samarbejde mellem den ret snævre Kreds af tidligere og nuværende Spejderførere, der straks var villige til at staa Last og Brast med mig i denne Sag. Endvidere fik vi ret hurtigt de fire Sct. Georgsgilder i Odense til paa en storartet Maade at staa bag os i den mere end vanskelige Materialsituation, der raader og har raadet de senere Aar, ligesom de fire Gilder stod sammen om helt og fuldt at skænke »Hylkedam«s Inventar, og det var ikke nogen ringe Mundfuld. Ogsaa Gilderne i Faaborg og Svendborg har ydet os Støtte.

For at skaffe de fornødne Pengemidler til at sætte Foretagendet i Gang, startede vi en storslet Indsamling, der trods »Spejderugens« samtidige Indsamling til en Spejdggaard i Odense gav 12.000 Kr.; gennem Korpset fik vi fra forskellige Institutioner skænket 14.000 Kr., saaledes at vi havde 26.000 at begynde med. Til Trods for, at vi senere har optaget et Byggelaan paa 20.000 Kr., har Pengene dog ikke kunnet slaa til, idet Hytte og Grund vil komme til at staa os i 60.000 Kr., hvortil kommer det skænkede Inventar, saa I vil forstaa, at det hele er et temmelig gigantisk Foretagende.

Hylkedam indviet

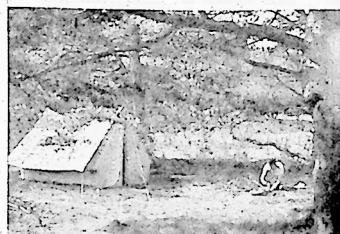

Danmarks største Spejderhytte.

Hvorledes er Hytten saa indrettet? Jo, ser I, først og fremmest rummer den en flot Pejsestue, »Gilwellstuen«, paa 8x8 m med Bjælkeloft og en smuk Kamin af bornholmsk Sandsten, dernæst en mindre Pejsestue, »Akela's Hule« paa 6x6 m med en Pejs af raa Kampesten, en Førerstue, d.v.s. et Opholdsrum for Instruktørerne under Førerkursus, et Køkken, der kan koge til 150 Mand paa een Gang (bl. a. en vældig Vaskekedel til Kogning af

Kartofler o.l.), 2 Vaskerum med 4 Toiletter samt Brusebade, endvidere Sovesale til ialt 100 Mand paa Loftet, Magasiner til Tovværk og Teltmateriel samt en stor Kælder til Brændsel og andet Materiel. Hytten er opført som Bjælkehytte med Kampestenssokkel og tækket med Rør; dens meget smukke Linier passer fuldstændig ind i det omliggende Terræn.

Foruden Haandværkerne har siden Forsommeren en frivillig Stab af Spejdere, Skovmænd og Førere arbejdet

derude, og det Arbejde, vi paa denne Maade selv har udført, har naturligvis bidraget til at gøre Hytten betydelig billigere, end den ellers vilde være blevet.

Der er to Indkørselsveje til Grunden, og ved disse er der blevet rejst to imponerende Portaler af svært Tømmer, der tillige med Flagstangen og de svære Dragere i Gilwellstuen er skænket af Grev J. Wedell paa Wedellsborg. De to Portaler er helt og holdent konstrueret og rejst af en Kreds af Førere.

Opførelsen har bragt et helt friskt Pust til den ellers saa stille Egn. Beboerne, med hvilke vi er kommet til at staa paa særdeles god Fod, har med stor Interesse fulgt vort Arbejde. Da Egnen tidligere var helt uden elektrisk Strøm, er 22 mindre Gaarde og Huse paa vort Initiativ gaaet sammen med os om at danne et Interessentselskab, saa vi alle kunde faa elektrisk Strøm.

Maalet naaet —

Det har for os, der har givet næsten al vor Fritid i denne Sommer til Arbejdet paa »Hylkedam«, været en pragtfuld Tid, som p. Gr. a. den ivrige Arbejdsindsats fra alle Deltagerne og det glimrende Samarbejde i tykt og tyndt vil blive husket som et dyrebart Minde; nok har det været et Slæb, men det har været dejligt Slæb.

Og den allerbedste Belønning for Sliddet er denne: ikke alene bragte Korpset os under Gilwellgensynet i Septbr. en velment Tak, men Kronen blev allerede sat paa vort Værk, dengang da Korpset stilfærdigt besluttede netop paa »Hylkedam« at rejse vore Kammerater, der døde under Besættelsen, et Minde, thi derved har Korpset taget »Hylkedam« i sin Favn — »Hylkedam« vil blive et nyt Center for Korpsets Førertræning — og dermed har vi naaet Maalet for vore Anstrengelser.

Svend Buhl.

Mindestensafsløringen —

For godt og vel et Aar siden blev der i en Teglværksgrav paa Sydlyn afdækket en vældig Granitblok fra Istiden, mere end 2 m høj og af en smuk lys Granit. Den blev erhvervet af Korpset, blev forsynet med Inskriptioner af en Stenhuggermester i Odense og, som Buhl siger, opstillet paa »Hylkedam« paa en vidunderlig skøn Plet foran to mægtige Graner ca. 200 m fra Hytten.

Den tredje Weekend i September holder Gilwelltroppen, der bestaar af Spejder- og Ulveførere, der har gennemgaaet Gilwelltræningen og erhvervet the woodbadge, sit aarlige Gensyn, hvor vi mødes til kammeratligt Samvær, bl. a. for at opfriske gamle Minder. Ikke mindre end 125 Gilwellspejdere fra hele Landet var i Aar støvnet

til »Hylkedam«, og efter at det øvrige righoldige Program var afsluttet, fandt den højtidelige Afsløring Sted Søndag Eftermiddag.

Paa hver Side af Stenen, der var dækket af et Klæde og flankeredes af to Dannebrogspaner, tog Gilwellfolken Opstilling i to lange Rækker, og midtfor stod de faldne Spejderføreres Paarørende, af hvilke ca. 40 havde kunnet give Møde. Spejderchefen Ove Holm mindedes i en smuk Tale disse 25 Mænds Indsats — de var blandt dem, der gav deres Liv, for at vi andre kunde leve.

Mens Fanerne sankedes, blev det dækkende Klæde fjernet, og Mindestenen var afsløret. Dybt grebne sang vi »Altid frejdigt«, den Salme, der i de tyske Fængsler og Koncentrationslejre bragte Trøst til de dødsmerkede danske Patrioter — »dø, om saa det gælder«.

Efter at de Paarørende og Spejderkammerater havde nedlagt Blomster og Kranse og taget Stenen nærmere i Øjesyn, tolkede en Fader i gribende Ord de Paarørendes Tak til Korpset, baade for dette værdige Mindesmærke, men ogsaa en Tak for, at disse unge Mænd gennem Spejderbevægelsen havde lært, hvad det vilde sige fuldtud at være beredt og ikke gaa paa Akkord, en Tak for de Idealer som Spejderbevægelsen havde givet disse 25 unge Førere, der bragte det største Offer, der kunde bringes i Danmarks Frihedskamp.

Torben.

Med 1. Nyboder til Marokko

København—Paris—Marseille. Marokko paa Kryds og tværs, en Rejse paa 10.000 Kilometer i 7 Uger. Middelhavet, The hos Pashaen af Marrakech, Lejr i Atlas-Bjergene i 2100 Meters Højde, en Uges Ophold i Chamonix ved Foden af Mont Blanc og 2 Dage i Jamboreen. Det er i faa Ord lidt om den Sommeretur, som 1. Nyboder Trop foretog efter Indbydelse fra den marokkanske Regerings Ungdomsministerium.

Optakten til Turen var naturligvis de marokkanske Spejders Besøg i Ermelundslejren i Fjor og Indkvarteringen og Samværet med dem bagefter. Sjældent har vi blandt fremmede Spejdere fundet saa gode Venner, og sjældent har der efter Besøget været ført saa omfattende en Korrespondance, og den hyppigste Slutning paa Brevene var: »Paa snarligt Gensyn« og »Vi ses igen«.

Da saa Indbydelsen kom dernedefra, blev det vor faste Beslutning at lægge alle Kræfter i for at gennemføre Turen.

Det blev et utroligt haardt og enerverende Slid at overvinde de Myriader af Vanskeligheder, der taarnede sig op foran os. Det vil tage for megen Plads at repetere blot en Brøkdel af dem. Det er overstaaet, og var Besværet end stort, saa føltes Belønningen i Turens Gennemførelse saa meget større.

Turens Oplevelser er saa mange og store, at der slet ikke kan blive Plads her i Spejdernes Magasin til blot en nogenlunde fyldestgørende Beretning. Vi kan blot her konstatere Hovedpunkterne af denne Tur, der var en Drøm, et Fata Morgana for os 35 Spejdere

Marseille, skinnende Sol, Palmer og en straalende Modtagelse af franske Spejdere. Patruljerne spiste hos de franske Patruljer, mens »Admiralitetet«, d.v.s. Troppens Førere, blev inviteret ud hos de franske Førere. Tur langs Middelhavets Kyst, hvor vi konstaterede, at Middelhavet virkelig var saa blaat, som Rygterne fortæller.

S/S »Koutoubia«, 11.000 Tons, 4. Klasse. Vi boede paa anden Klasses Dæk i de milde Nætter, blev stegt om Dagen og sang om Aftenen efter Indbydelse fra Skibets Chef danske Sange paa 1. Klasse.

Afrika dukker op!

I Casablanca blev vi modtaget af alle de Spej-

Fot. Th. Vogg

dere, der bare kunde gaa eller rokke, blev indkvarteret hos de Spejdere, vi kendte, og havde det herligt i 4 Dage. Derefter tog vi til Marrakech, hvor vi blev indkvarteret paa en Skole for unge Arabere og blev modtaget til The hos selveste Pashaen.

Han havde et ganske dejligt, stort Palads til Modtagelse; det bestod næsten kun af et enkelt stort Rum, udsmykket med Mosaik og fremragende Gipsmønstre paa Væggene. Overalt vrimlede det med Tjenere, der opvartede med The serveret paa Sølvbakker, mens tre Mand sad og lavede ny The til, og en fjerde, en Mundskænk, smagte til med Sukker. Tre store Bastfæde med Bastlaag viste sig at indeholde de dejligste Kager og Kringer, og der blev spist og spist af de 35 Spejdere, og der var dog Halvdelen tilbage, da vi var færdige. Derefter besaa vi et nærliggende Palads, der udvendigt var næsten Magen til det, vi havde drukket The i, men indeen var udstyret fuldstændig efter europæisk Mønster. Til Slut blev vi forestillet for Pashaen, der sad og ventede os paa en skyggefuld Veranda.

Marrakech var maaske Turens største Oplevelse; Haandværkergader, Markedspladsen Dje-maa-el-Ena med Slangetæmmere, Eventyrfortællere, Neger-Tandlægen, der trækker Tænder ud med Fingrene, og en Vrimmel af Handlende, der falbyder de særeste Ting. Vi staa paa et fladt Tag og ser ud over Pladsen og Byen, alle Tagene er flade. Solen gaar snart ned. Og, lyt! — Fra alle Byens Minareter kalder Muezzinen de troende Muselmænd til Bøn, den mærkelige Sang toner ud i den stille Aften: Allahu akhbar — lailaha ilallah — og Araberne strømmer til Moskeerne.

Araberne var som klippet ud af gamle Eventyr, alle klædt i snavset Sækkelærred, og alle Mændene med en enkelt Dusk som den eneste Haarprydelse, for at Allah skulde kunne tage dem i den og føre dem op i sin Himmel, hvor saa mange Nydelser venter dem.

Casablanca endnu et Døgn. Derefter Rabat, Hovedstaden, med de lange palmekransede Boulevarder, de gamle Ruiner fra Fortidens Roverslotte, en dejlig stille By. Videre til Meknès, 14. Juli — Bastilledagen — med Dans paa Gaderne; her som overalt tidligere sørgede Regeringens Repræsentanter for os i alle Enkeltheder.

Op derfra til Lejr i Atlasbjergene i 11 Dage i tre forskellige Lejre: Ain Kherzouza, Ain Khala og Ras-el-ma; de to nærmest Ferielejre,

Pottemagerbod paa Markedet i Marrakech.

Ligner din
„Spejderhat“ et

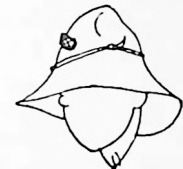
— gammelt Regnslag

— en Tagrende

— en Roverhøjdings
Hovedbeklædning

— eller en Dykkerklokke?

SPEJDERHATTEN

Tegninger: „Scouts de France“ og Gottfred Mortensen

Tag din Spejderhat frem og kig kritisk paa den. Hvad ligner den mest af alt? En Spejderhat eller en »Spejderhat« - ?

Du er vel klar over, at indtil fornylig var Spejderhatten den eneste Del af vor Uniform, der endnu ikke var efterlignet af andre. De korte Bukser, Blusen, Tørklædet — alt dette har i mange Aar været baaret af andre end Spejdere. Folk i al Almindelighed kender os først og fremmest paa Spejderhatten. Men ak, nu viser det sig, at end ikke vor Spejderhat har vi for os selv! For at være sikker paa, at den, der gaar med vor Spejderhat, virkelig er Medlem af D.D.S., har Korpset derfor, med de amerikanske Spejderhatter som Monster, ladet fremstille et fikst Hattebaand med indvævede Liljer; det sys paa Hatten ligesom Baandet paa en Herrehat, altsaa med en lille flad Sløjfe i venstre Side. Disse Baand, der forhandles gennem Korpsets Depot, skal erstatte Hatterremmene, der havde den kedelige Vane altid at falde af, og som iøvrigt under Krigen blev af stadig daarligere Kvalitet, saa de saa sandt ikke var nogen Pryd for vore Hatter.

Spørg din Tropsfører om Hattebaandene, han har modtaget Rekvisitionssedler til dem; og lad saa din Patrulje være den første, der møder med

Eller ligner den en Spejderhat,
der sidder som den skal?

spejdermæssige og helt reglementerede Hatter, naar Troppen næste Gang samles.

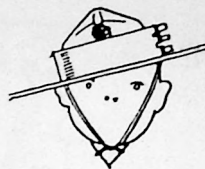
Hvis det kniber med at faa Hatten stiv nok ved blot at »dampe« den, er her en lille Opskrift paa et godt Stive-Middel: Bland 10 g Celluloselak med 75 g Fortyn-der og læg Hatten paa en plan Flade (f. Eks. paa et Cementgulv, endelig ikke paa noget, der er malet eller poleret, da Lakken opløser Politur og Maling). Stryg Vædsken paa Skyggen med en blød Pensel og lad saa blot Hatten ligge til næste Dag uden nogen Form for Pres; efter den Omgang kan din Hat taale næsten hvad det skal være.

Dernæst er der *Hattesnoren*, som du lader gaar ned om Nakken og bindes i en Sløjfe foran paa Hatteskylgen, altsaa ikke som Elastikken paa en Babyhat, ned om Hagen, ej heller sammenholdt med en blanksuttet Kobber-1-Øre.

En af de væsentligste Grunde til, at Hattene tit ser farlige ud, er den, at selv ældre og trænede Spejdere anvender den til at vifte med, naar der skal skaffes Luft til et Baal. I gode Patruljer hører der et særligt Viftelaag til Udrustningen, d.v.s. et stort ud-rangeret Grydelaag med ned-bøjgede Kanter. Var det ikke en Idé?

Torben.

Eller anbringer du den
som paa en

— bedre Politiprefekt

— efter sidste »Krig«
i Damehattemoderne

— som en Helgenglorie

— eller maaske
paa Bissemanér?

hvor vi næsten havde det for godt, mens Ain Khala var en rigtig Spejderlejr i 2100 Meters Højde med Cederskove og Fjælde. Alene disse Lejre kan der skrives en hel Bog om. Bevæbnede Arabervagter rundt om Lejrene, Berberhyrder med deres Flokke af Faar og Geder; Araberdrenge, der kom med Vand fra Kilderne til os paa deres Æsler; Aber, Skorpioner, Gribbe — og Bevidstheden om, at der uden om Lejren luskede Sjakaler, Hyæner og Pantere, som vi ganske vist ikke saa, men vi hørte deres Hyl om Natten. Besøg i de arabiske Spejdertroppe Lejre, hvor de selv slagtede de Faar, de skulde spise, og — og, — nej, vi maa videre til Fez, Araberbyen med en halv Million Indfødte.

Oh! Sikke en Vrimmel, og ubeskriveligt mange interessante Ting at se.

Besøg i Souk'en, Medinaen — Arabernes By — og i Mellaen, den jødiske Bydel. Og saa stundede Afrejsen til, Togrejse til Oran i Algier, hvor vi blev forsinket 4 Minutter, da tre Ara-

bere blev dræbt paa Taget af Toget, Overfart til Marseille med »Djebel Amour«, hvor to tyske Fremmedlegionærer forsøgte at desertere til Spanien via Fiskebaad midt i Middelhavet. Hjem over Chamonix med Besøg paa to Gletschere og en Bjergtop med Svævebane, Jamboreen i to Dage, og endelig København, syv Uger efter Afrejsen, ikke eet, men tusind Minde-ri-ger.

Vi var draget ud for at komme paa Eventyr, og det har vi naaet i rigeligt Maa!

Overalt har vi mødt en enestaaende hjertelig Hjælpsomhed og Gæstfrihed hos de franske Spejdere; ikke alene hos dem, vi kendte i Forvejen, men ogsaa hos alle de nye Venner, som vi fandt, hvor vi kom frem. — »Spejderbroderskabet« er ikke et tomt Ord, det vidste vi i Forvejen; men vi konstaterede, at det har fuld Gyldighed mange tusinde Kilometer borte, og at det er uafhængigt af Nationalitet, Hudfarve, Race og Religion.

Geo.

Hvordan med Patruljens Embedsmænd?

En Patruljefører vil tit mene, at han har en utrolig Bunk af gøre. Han skal planlægge Patruljemøderne og -turene, han skal sørge for Dagbog, Materiel osv. osv. Jeg har tidligere fortalt om, at man maa planlægge sin Tid, for at faa noget ud af den. Og det er rigtigt. Og det er lige saa sandt, at man maa planlægge sit Arbejde, for at det kan blive udført saa godt, og samtidig ogsaa saa let som muligt. Og hertil maa du udnytte Patruljens Spejdere. Det er absolut ikke Meningen, at Patruljeføreren skal udføre alt Arbejdet i Patruljen. Han skal blot sørge for, at det bliver udført. En udmærket Maade at blive lettet i sit Arbejde paa er at have Embedsmænd, som man viser den Tillid at betro forskellige af Patruljeyobbene. De vigtigste er vel nok følgende:

Krønikeskriver. — Intet er saa morsomt som at blade tilbage i sin gamle Patruljekrønike og mindes tidligere Tiders Bedrifter. Men Betingelsen for, at Begivenhederne kan virke malende og fængslende, er først og fremmest, at Dagbogen skrives umiddelbart efter, at Mødet eller Turen har fundet Sted. Vi kender jo desværre alle det, at TF pludselig forlanger Dagbogen om et Par Dage. Man skal da til med Lynets Hast at nedskrive sidste Maanedes Bedrifter. Det er klart, at det aldrig kan blive det samme, som naar Begivenhederne staa frisk for een. At Dagbogen bliver ført som den skal, opnaar man ved at have en bestemt Krønikeskriver, som ved hvert Patruljemøde læser op, hvad han har skrevet om det, der er sket siden sidst. Husk det! Paa denne Maade er du sikker paa, at Patruljedagbogen bliver ført, som den skal, og samtidig opnaar du en Lettelse i dit Arbejde.

Skatmester. Det er vist faa Patruljer, hvor der ikke betales Patruljekontingent. Der kan komme saa mange Smaating, som Patruljen gerne vil have, og som ikke hører ind under det, Troppen giver den. Her kan den Kasse, som er skabt af Patruljekontingent, af Bøder, af Penge, Patruljen selv har tjent ell. lign., være til uvurderlig Nytte. Men en Pengekasse skal der altid være Orden i, og derfor skal der være en Skatmester. Han sørger for Opkrævningen af Pengene, for at føre Regnskab over Indtægter og Udgifter, og for at Kassen altid

stemmer. Hvorfor skulde det altid være PF? Det kan enhver af de andre gøre lige saa godt, mon ikke?

Materielforvalter. Patruljens Materiel. Hvor ofte taler man ikke om at bringe det i Orden, og hvor ofte bliver det ikke gjort? Materielforvalteren er en meget betroet Mand, som har Ansvaret for pinlig Orden i Materiellet, sørger for at Ting, der er i Stykker, repareres, sørger for at Ting, der af en eller anden Grund er kommet med hjem hos Patruljens Medlemmer, hurtigst muligt bringes paa Plads i Materielrummet, samt paaser, at Ting, der forsvinder, bliver nyanskaffet. Der ødelægges og forsvinder mellem Aar og Dag for mange Tusinder af Kroner Materiel i Det Danske Spejderkorps, og det er først og fremmest Materielforvalternes (og Patruljeførernes) Skyld.

Disse 3 Hverv er de vigtigste, men der er flere andre. Har I f. Eks. en **Ceremonimester**, der tager sig af Fordelingen af »Spejdernes Magasin« og leder Patruljens hemmelige Ceremonier omkring Raadsilden? Har I en **Ordonnans**, der bringer Besked til de Spejdere, der ikke har Telefon? Har I en **Hovmester**, der staa for Provianteringen paa Patruljeturene? Eller en **Hulevagt**, under hvem Patruljehjørnet eller »Hulen« sorterer? Eller en **Pioner**, der ved alt om Lejrpladser og andre Maal for Patruljeturene i Omegnen.

Som du ser — Mulighederne er ubegrænsede, og har du først faaet Embedsmandssystemet grundigt indarbejdet som en Tradition, saa skal du bare se, hvor let Arbejdet glider. Tro mig!

Mogens.

Maanedens Leg

Her er en lille Leg, der viser, hvilke af Drenge i Patruljen der forstaar at lytte godt. — Find en eller anden spændende, ikke for lang Historie (f. Eks. fra et gammelt Nummer af Magasinet — men maaske er de ikke spændende nok?) og læs den højt for Patruljen, langsomt og tydeligt. Det gælder saa for Spejderne om at tælle (i Hovedet), hvor mange Gange f. Eks. Ordet »han« eller »en« forekommer i Historien. Er Historien tilstrækkeligt fængslende, vil Svarene sikkert variere stærkt!

Gentag evt. Oplæsningen og se, om Øvelse gør Mester.

om Propeller

Her er et lille Tips om, hvordan du kan lave en Propel til din Cykle.

Du skal kun bruge ganske faa og nemt opnaaelige Materialer: 2 Stykker Træ, et Staal-søm og en Glasperle. De to Stykker Træ skal dels bruges til selve Propellen, dels til Haandtaget eller Skaftet. Møllevingen skal laves af en Træsøt, som er nogenlunde nem at snitte i, uden at Veddet dog er alt for skørt. Asketræ vil saaledes være ganske godt. Det siger sig selv, at jo lettere Træet er, desto bedre kan Vinden drive Propellen rundt. Vil du derfor lave en særlig bevægelig Propel, saa brug f. Eks. Pil eller Ahorn, som er temmelig let.

Staalstiften skal være af den Slags, som bruges til Ophængning af Billeder. Den har nemlig et stort Hoved og en slank »Krop«, saaledes at der nemt kan trækkes en Perle paa.

Ved Hjælp af Høvl eller Kniv arbejder du nu din Træklods ned, til du har den ca. 20 cm lang, 2½ cm bred og 1½ cm tyk. Derefter bevæbner du dig med en lang Syl og stikker forsigtigt Hullet til Aksen ud nøjagtigt midt paa Træklodsens. Men det er nu en meget risikabel Fremgangsmaade, og jeg vil derfor anbefale dig at brænde Hullet i Propellen. Glød Sylespid-sen, eller tag en Tang og et tyndt glødende Søm, og brænd forsigtigt Hullet i Møllevingen. Hullet maa ikke være altfor stort i Forhold til Staalstiften, for saa »slører« Propellen.

Du lægger Mærke til, at vi begynder med at lave Hullet til Aksen, saa kommer vi nemlig ikke ud for den Ærgrelse at flække en allerede fuldstændig færdigsnittet Propel.

Med din Skolepasser laver du en Cirkel med Hullet som Centrum og en Radius paa det hal-

ve af Træstykkets Bredde. Har du ingen Pas-ser, kan du bruge et Stykke Pap: Stik et Søm gennem Pappet og Hullet i Træet og lav et andet Hul lige ved Kanten af Træklodsens. Gen-nem dette Hul stikker du Spidsen af en Bly-ant og drejer nu Pappet omkring Sømmet, saa-ledes at Blyanten laver en Cirkel paa Træet omkring Hullet. Derefter tegner du Omridset af Propellen paa begge Sider af Træklodsens, saaledes, som du vil have, at den skal se ud, f. Eks. som vist paa Tegningen.

Saa snitter du Tingene til, men vent med Af-rundingen af Spidserne til bagefter. Vær om-hyggeelig med at snitte begge Blade nøjagtig ens, saa Propellen bliver rigtigt afbalanceret.

Naar begge Blade er snittet ud, skærer du Spidserne runde, men kontrollerer gentagne Gange, om Propellen holder Balancen ved at sætte Staal sømmet i Hullet. Holder Propellen sig stille, ligegyldig hvad Stilling du sætter den i, er Ligevægten i Orden, men svinger den af sig selv det ene Blad op og det andet ned, er dette sidste Blad for tungt, og du maa snitte lidt af det. Til sidst pudses Propellen af med Sandpapir og fæstnes til Haandtaget, saaledes at Perlen adskiller Træ fra Træ.

Du vil kunne faa meget mor-somt ud af Bemaling af Propellen. Naar den snurrer hurtigt rundt, danner den for Øjet en cirkelrund Plade, og maler du f. Eks. Streger paa Propellen, som angivet paa Tegningen, vil der fremkomme en Spiral, der snor sig ind i sig selv.

Jeg har talt

TABTE OG GLEMTE SAGER!

Ved Lejrbaalet i Ulvedalene

er glemt følgende: 1 Nøgleknippe og 1 fir-kantet Lærredsvandfad. Henvendelse til Korps-kontoret.

I Jamboreen

er følgende Ting tabt; de kan faas ved Hen-vendelse til Korpskontoret: 1 Regnfrakke, 1 Øk-

se med hjemmelavet Skaft, 1 Klappamera 6×6 og 1 Kasseapparat, 1 Pyjamastrøje, 1 Arm-baandsur, 1 Gryde, Dolke, Tallerkner og Bestik.

2 Vildsvinetænder,

den ene forsynet med lille Læderkvast, fast-gjort i et Hul gennem Tandens, er i Fjor fun-det uden for Rønne. Kan faas ved Henvendelse til Driftsleder M. Wittusen, Schæfergaardens Pileplantage, Gundestrup pr. Grevinge.

Skovmændene vandt Stridsøksen.

Thisted FDF og Spejdere havde i September en stor fælles Øvelse. Vi startede Lørdag Eftermiddag med Toget og blev indkvarteret paa en stor Gaard i Nærheden af Todbøl. Kl. 20 var der Lejrbaal, hvor ogsaa de gule Spejdere gav Bidrag til Underholdningen. Alle Deltagere blev derpaa sendt til Køjs, men Kl. 0,30 blev vi alle purret ud til en haard og langvarig Natøvelse, hvorfra de sidste først vendte hjem Kl. 4.

Op igen Kl. 7 og 1 Time senere klar til Start af Orienteringsløbet, der efter et Væld af krævende Opgaver først sluttede Kl. 15 ved Silstrup. Herfra tog vi tilbage til Thisted, hvor vi i største Spænding afventede Resultaterne.

Hurra! Stridsøksen, som der var kæmpet om, tilfaldt Skovmændene i 1. Thisted Trop, saa vi var glade, da vi den Aften vendte tilbage til de hjemlige Kødgryder.

Et Billede fra 1. Charlottenlund Troops Vandreløjr i Sønderjylland. I Spidsen for vor gamle Kærre gennemvandrede vi sammen med 25 engelske Spejderkammerater fra vor Frændetrop de minderige sønderjydske Egne, men en Dag gik det galt for den tunglastede Kærre — paa Billedet du ser hvordan! Naa, den kom ganske vist paa rette Køl igen, men helt forvandt den ikke Chokket og har nu efter Lejren maattet til Lægen for at blive rask igen.

— Hvad er det, der har Hoved, Hale og fire Ben, og som ser lige godt med begge Ender?

— Den kan jeg ikke klare.

— Ha, det er en blind Hest.

Jørgen Larsen

En stor Sorg og et Tab blev 5. By Trop til Del, da Meddelelsen om, at Jørgen ikke var mere, kom ud. Natten til den 9. døde Jørgen efter 10 Dages Sygeleje paa Sundby Hospital, kun 18 Aar gammel.

Jørgen blev Spejder i Troppen i 1941, i 1946 fik han 1. Kl. Prøven og den 20/12 1946 tog han en Førergerning op som Tropsassistent i Troppen.

Vi, der sidst var sammen med Jørgen ved Forældremødet i August, kan næsten ikke fatte, at denne raske og sunde unge Mand ikke er mere, at vi har mistet en dygtig Tropsassistent og en Kær Kammerat.

For os stod Jørgen altid som Troppens solide Støtte, som man altid kunde stole paa, om alt andet skulde gaa under. Han var ikke en Mand af store Ord, ikke en af dem, der higer efter Hæder og Berømmelse, men hans støtte og rolige Arbejde gjorde ham afholdt og elsket i Troppen. Han var Spejder og det i Ordets sande Betydning. Noget af det aller sidste Jørgen gjorde, inden han døde, var at bekræfte sit Spejderløfte, — han var Spejder indtil Døden, og et bedre Eftermæle kan ingen vel faa.

Æret værret hans Minde.

N. H.

Redningsmedalje til 4 Spejdere

Sølvkorset for Livredning er tildelt Kolonnechef for Thy Kolonnen Arne Larsen fra Thisted. To Brødre paa 5 og 8 Aar havde forrige Vinter vogtet sig ud paa Nyisen paa Fjorden, men gik igennem paa et Sted, hvor der er ret kraftig Strøm.

Da Arne Larsen hørte deres fortvivlede Raab om Hjælp, mavede han sig frem over den tynde Nis mod den Bølge af Vand og Grødis, der skyllede imod ham. Ved Tilraab lykkedes det ham at berolige de to rædselsslagne Drengene, der kæmpede for deres Liv. Med Fare for sit eget Liv lykkedes det Arne at naa frem til Vaagen og trække begge Drengene op, og sammen mavede de sig tilbage til den faste Is.

De to Drengene var stærkt forkomne, men den lille kunde dog fremstamme et: »Hvor var det godt, han kom og reddet' wos!«.

Kolonnechef Arne Larsen har faaet tildelt Sølvkorset for Livredning for sin Daad.

Spejder Christian Jensen, 1. Korsør Trop, reddede i Vinter en 3 Aars Dreng fra at

drukne i en Vaage i Storebælt nær Kysten. Ved at holde fast i en Isklump og bøjse sig ud over Kanten lykkedes det ham at faa Tag i Drengen, der ellers utvivlsomt var druknet i den 1½ m dybe Vaage.

Kort Tid efter reddede en anden Spejder fra 1. Korsør Trop, Arne Bech, under næsten de samme Omstændigheder en lille Pige fra at drukne i den samme Vaage. Hun havde moret sig med at skubbe Isflager i Vaagen, men det gik galt, og hun faldt selv i. Efter at Arne havde faaet bjerget den lille Pige, skyndte han sig at bringe hende til hendes Hjem.

I Marts Maaned faldt en toaarig Dreng i Vandet i Tingsted Aa ved Nykøbing F.; det skete paa et Sted, hvor der er stærk Strøm. Paa Raabet om Hjælp kom Spejder Ole Danielby, Nykøbing Bytrop til, og ved at springe ud paa en Isflage lykkedes det ham at faa Tag i den lille Dreng og redde ham i Land, hvorpaa han hurtigst muligt bar ham hjem.

Disse tre Spejdere har for deres resolute Optraeden faaet tildelt Bronzekorset for Livredning og har sammen med Arne Larsen faaet indskrevet deres Navn i Korpsets Æresrulle.

Tanker ved Betragtning af en Æresside.

Det er 2 Maaneder siden, at der sidst har været en Æresside i Spejdernes Magasin. I de 2 Maaneder er der tilsyneladende kommet 10 nye 1. Kl. Spejdere, 8 (otte) nye Væbnere og 5 nye Riddere i DDS! Ganske godt skuldret paa kun 2 Maaneder inden for et Korps, der tæller ca. 10.000 Spejdere og Skovmænd. —

Og det sære er, at det paa Æressiden stadig er de samme Tropes Navne, der gaar igen. Prøv selv at lægge Mærke til det. Dette kan skyldes 2 Ting: Enten er Spejderne i de Troppe, hvis Navne man aldrig ser, saa sløje, at de aldrig naar at faa taget 1. Kl. Prøven, bliver Væbnere eller Riddere eller tager paa Vandring og faar ømme Tæer samt en Sølvplade til Bæltet — eller ogsaa er disse Spejdere saa slappe, at de ikke gider at gøre sig den Ulejlighed at sørge for, at Meddelelsen om veludført Arbejde kommer os andre til Gode (jeg haaber det er det sidste, der er Forklaringen). Jeg kan i denne Forbindelse nævne, at i Septemhernummeret af det norske Spejderblad »Speideren« offentliggøres Navnene paa 52

nye 1. Kl. Spejdere fra den nærmest forudgaaende Maaned — er vi virkelig saa meget daarligere???

Nu i November Maaned begynder Tropsfesternes Tid. Noget af det, der er allervigtigst i denne Forbindelse, er at sørge for et godt og lødigt Program, hvor Alvor veksler med Skæmt, gerne morsomt, men ikke plat.

Selv om Korpsets Bog »Spejderfester« er en rig Kilde at øse af, har vi tænkt, at det kunde virke forfriskende med en ny Sketch, og paa Side 58 kan du derfor læse om, hvordan det gik, da Obersten tog Bad!

Apropos Tropsfester — det har som bekendt meget at sige, at Sceneskifterne foregaar lynhurtigt, saa Pauserne bliver saa korte, som overhovedet muligt. Nu og da maa imidlertid et Sceneskifte tage en vis Tid, og man kan da indlægge en lille Sketch foran Tæppet, og i denne Forbindelse kommer jeg til at tænke paa denne lille Dialog, som sikkert maa kunne bruges:

En Mand kommer ind og giver sig til med den yderste Omhu at strø noget Pulver foran Tæppet.

En anden Mand kommer ind. — Hvad er det, De gaar rundt og strør her paa Gaden?

— Det er Tigerpulver!

— Tigerpulver? Hvad bruger ger De det til?

— Det bru'r jeg sæfsli til at holde Tigre væk med.

— Jamen, der er da ingen Tigre her —

— Næh, der kan De selv se! (Højroset Latter).

Med Spejderhilsen

Torben

Intermezzo under Tropsfesten!

ÆRES SIDER

1. KL. SPEJDERE

VÆBNERE

Falkonerspejderne: Ole Kjærulff. — Niels Ebbesens Trop: Jørn Ovesen. — Marsk Stigs Trop: PF Karl Otto Sembach. — Asser Riig: PF Per Jan Estrup, PF Bent Petersen, PF Louis Dalgaard, PF Birger Seistrup. — 1. Sydals: PF Leif Jensen-Fangel, PF Jørgen Elmelund. — 1. Charlottenlund: PF Ole Nielsen.

Falkonerspejderne: Ole Kjærulff. — Niels Ebbesens Trop: Jørn Ovesen. — 1. Charlottenlund: PA Hans Rosenquist. — 1. Sydals: PF Leif Jensen-Fangel, PF Jørgen Elmelund. — 1. Stubbekøbing: Otto Bonke, Frede Madsen, Palle Rasmussen.

VANDRINGER

60 km:

Falkonerspejderne: Ole Kjærulff.

90 km:

Marsk Stigs Trop: Skm. Ole Segner, Skm. Mogens Børthy-Petersen.

RIDDERE

Niels Ebbesens Trop: Finn Jensen. — Marsk Stigs Trop: Skm. Ole Segner, Skm. Carsten Bruun, PF Bent Vang Jensen, Skm. Mogens Børthy-Petersen.

Arne Larsen

Christian Jensen

Arne Bech

Ole Danelly

Hvad alle Spejdere har Brug for!

Skedeknive og Dolke.

Finske Dolke, lille Model, imit.	
Læderskede	5,50
stor Model m. Læderskede	9,85
Kraftigt Dolk m. Bloddrille og Bir-	
kebarksskæfte	7,50
Læderskede til do.	2,85

Slireknive (norsk Model)

stor Model	13,90
do. med Benskaft	16,85
mindre Model, Bladet 12 cm	10,85
Haandsyet Skede til Slireknive,	
rød, grøn, blåa, natur	3,85

Skovmandsdolke.

Kraftigt Blad, Træskæfte m. Spej-	
derlilje og Skindskede	5,85
Hjoretaksskæfte, imit. m. Spejderl.	10,85
Læderskæfte, imit. m. Spejderl. ..	10,85

Foldekknive (Lommeknive).

stor eetbladet Kniv	3,25
do. med Ring	3,00
Engelsk Kniv m. 1 Blad	2,05
Svensk Kniv m. 1 Blad	5,25
Rustfri Staal Kniv m. 1 Blad	6,50

Rygsække, Vandretasker, Cykel-

tasker m. m.	
Jamboretornyster m. Meisstativ,	
ekstrasvær Sejldug	37,85
Juniormeis, norsk Model	33,50
Standard Meis med »Staa alene	
Stativ«, 3 udv. Lommer	43,50
Luksusmeis m. Livrem, stor Model	54,50
Engelsk Tommy-Skuldertaske,	
khakifarv. m. brede Gjødremme	9,60
m. Spejderlilje i Patuljefarverne	10,60
Skuldertaske, lys Sejldug m. Ulve-	
hoved	8,85
Ulvetaske, lille fiiks Model m. Ulve-	
hoved	5,85
Skuldertasker, brugte Militærtas-	
sker, lidt smudsige	1,95
Cykeltasker, svært vandtæt Gum-	
milærred, pr. Par	19,50
Turtasker (Madposer)	0,85
Nyhed. Hæng Meisen paa Styret.	
1 Sæt Kroge	2,65
Vandtætte Poser til Tæppe eller	
Sovepose	
Stor Størrelse	8,85 12,85 15,85
Mindre Størrelse	5,85 8,85 32,85

Nødhjælpssager.

Samarittertaske (Skuldertaske)	
indehold. nødvendige Nødhjælps-	
sager, f. Eks. Forbindspakker,	
Gazebind, Vat, Vaselin, Hæfte-	
plaster osv.	10,85
Gazebind, eng. Bomuld, 5 cm br...	0,25
ekstra Kval., 5 cm 0,55, 10 cm br.	1,10
Vaselin, lys eng., i Blikæske	0,25
Hæfteplaster, pr. Brev	0,30
Hæfteplaster i Ruller, 1 m x 8 m	2,80

Forbindingspakker, indeh. Bind,

Kompres, Vat m. m.	
Cito I 0,50 — Cito II	0,90
Militærforbindspakker:	0,85 1,35
Spejdernes Samaritterbog	2,75
Første Hjælp	0,15

TING TIL UNIFORMEN m. m.

Tørklæderinge, tyrkisk Knob af	
Hampeline	0,50
Tørklæderinge, tyrkisk Knob af	
Lædersnøre	0,65
Tørklæderinge af Ben, egner sig	
til Udskæring	1,25
Spejderknapper af Læder u. Lilje	0,10
Motorbriller, klare 0,75 — røgfav.	1,00
Militærforbindspakker:	4,50
Løse Bæltespænder, Korpssets Em-	
blem	1,00
Galasløjfe, rød/hvid	0,50
Fangsnøre, hvide, khaki	0,85
Dannebrogflag til Lommen	0,25
Læderpung til Bæltet	1,50
ekstra Kvalitet	1,85
Notesblokke m. Streger, Spejder-	
mærke paa Omslaget	0,50
Cykelvimpler, blåa, hvide, grønne	
og gule med Spejderlilje	1,50

LOMMEYGTTER m. m.

(komplet m. Batteri og Pære)	
Stavlampe 11 cm lang	2,50
Stavlampe 16 cm lang m. Morse-	
knapp	2,35
Flad Model	2,35
Løse Batterier	0,96 0,74
Pærer	0,42
Pandelamper m. Hovedrem ekskl.	
Batteri	18,00
Batteri til Pandelampe	1,70

Husk vor Garanti: Hvad der ikke er fuldt tilfredsstillende tages tilbage

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

Spejdernes Magasin

Redaktør: cand. mag. Torben Wolff
Søstvej 34, Charlottenlund.

Spejdersport

Redaktør: cand. mag. Svend Ranvig,
Segade 3, Sorø.

Norre Farimagsgade 39
København K., Til. Palæ 4526

Odense: Klostergade 19

Eksp. Kl 9-5½, Fredag 9-6, Lørdag 9-2
Depotet er Korpssets egen Forretning og
giver Bonus til Korpssets Afdelinger.

Korpskontor

Fiolstræde 19, København K., Telefon
PALæ 5711, Konjortid Kl. 8-6, Lør-
dag Kl. 8-12. Giro 2284

Begge Blades Ekspedition
Korpskontoret